

Tilkinin En İyi Arkadaşı

Jane MEADOW

Tilkinin En İyi Arkadaşı

Jane MEADOW

Yemyeşil ormanın kalbinde, güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği yerde, Felix adında bir tilki yaşırdı. Sıcak kıvılturuncu tüyleri, krem beyazı göğsü ve beyaz uçlu, kocaman kabarık bir kuyruğu vardı. Felix nazik ve düşünceliydi ama çoğu zaman kendini yalnız hissedirdi. Küçük hayvanlar onu gelirken görünce hep kaçarlardı. Nedenini hiç anlamazdı.

Felix arkadaş canlısı olmaya çalıştı. Kabarık kuyruğunu salladı ve tatlı bir gülümseme gösterdi ama tavşanlar, sincaplar ve fareler hemen kaçışıldardı. "Korkmayın!" diye seslendi ama onlar çoktan gitmiş olurlardı. Felix iç çekti ve yaşlı meşe ağacının yanına oturdu. "Belki de sadece çok büyük ve korkutucuyum," diye fısıldadı kendi kendine. Kehribar rengi gözleri üzgün görünüyordu.

Yağmurlu bir öğleden sonra gökyüzü griye döndü ve yağmur bardaktan boşanırcasına yağdı. Felix ininde güvende ve kuruydu ama küçük hayvanlar için endişeleniyordu. Hasır çantasına kurtarma malzemeleri koydu: bir ip, bir battaniye ve birkaç kuru bisküvi. Sonra orman komşularını kontrol etmek için yağmura çıktı. Yağmur tüylerine pıtır pıtır yağıyordu.

Felix tavşan yuvalarının olduğu bölgeden geçerken minik, korkmuş bir ses duydu. "İmdat! İmdat!" Ses, yağmur suyuyla dolan bir tavşan yuvasından geliyordu. Felix içeri baktı ve yumuşak bal-kahverengi tüyleri olan küçük bir tavşan gördü. Bir kulağında mavi kurdeleli bir fiyonk vardı ve küçük kırmızı bir omuz çantası taşıyordu. "Sıkıştım!" diye ağladı.

Felix tereddüt etmedi. Çantasından ipi çıkardı ve su basmış yuvaya sarkıttı. "İpe tutun!" diye seslendi. Küçük tavşan sıkıca tutundu ve Felix var gücüyle çekti. Kısa süre sonra yanında güvende ve titriyordu. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Ben Rosie. Seni korkutucu sanmıştım ama beni kurtardın!"

Felix, Rosie'yi sıcak battaniyesine sardı ve ona kuru bir bisküvi verdi. "Artık güvendesin," dedi yumuşak bir sesle. Rosie onun nazik kehribar rengi gözlerine ve tatlı gülümsemesine baktı. Krem beyazı burnunu ve yumuşak sivri kulaklarını fark etti. "Hiç de korkutucu değilsin," dedi. "Tanıdığım en iyi kalpli tilkisin." Felix'in kalbi sıcacık oldu ve doldu.

O günden sonra Felix ve Rosie en iyi arkadaş oldular. Birlikte ormanı keşfettiler, dere kenarında piknik yaptılar ve birbirlerine hikâyeler anlattılar. Rosie, Felix'in nazik ve düşünceli olduğunu öğrendi. Ona her zaman en güzel meyveleri ve oturmak için en yumuşak yosunu ayarlardı. Felix artık yalnız değildi.

Ama herkes onların dostluğunu anlamadı. Sincaplar cıvıladı ve fareler ciyakladı. "Bir tilki ve bir tavşan mı? Bu imkânsız!" dediler. "Tilkiler tavşan yer!" Rosie'nin kendi tavşan arkadaşları da onu uzak durması için uyardı. "O bir tilki," dediler. "Ona güvenemezsin." Rosie başını salladı. "Onu benim tanıdığım gibi tanımıyorsunuz."

Felix de fısıltıları duydu. "Belki haklılar," dedi üzgün bir şekilde. "Belki arkadaş olmamalıyız." Rosie ayağını yere vurdu. "Hayır!" dedi. "Sen nazik ve iyisin. Sadece onlara göstermemiz gerek." Bir an düşündü, uzun kulaklarını oynattı. "Bir fikrim var! Bir orman pikniği yapalım ve herkesi davet edelim!"

Felix ve Rosie pikniđi birlikte planladılar. Rosie sulu meyveler ve taze havuçlar topladı, Felix ise fındık ve bal topladı. Yumuşak çimenli ve kır çiçekli güneşli bir açıklık seçtiler. Rosie davetiyeleri yapraklara yazdı ve her yuvaya ve yuvaya götürdü. "Lütfen dostluk pikniğimize gelin," diyordu davetiyeler. "Herkes davetlidir!"

Piknik günü hayvanlar tek tek geldiler. Meraklıydılar ama temkinliydiler. Felix onları sıcak bir gülümsemeye karşıladı. "Hoş geldiniz! Lütfen kendinize buyurun," dedi. Rosie etrafta zıplayarak herkesin oturacak bir yeri olduğundan emin oldu. Sincaplar fındık kemirdi ve fareler meyveleri tattı. Yavaş yavaş hayvanlar rahatlamaya başladı.

Sonra küçük bir fare ciyaktadı: "Ama Felix, bize neden bu kadar nazıksın? Sen bir tilkisin!" Felix oturdu ve arkadaşlarına baktı. "Tilki olmak nazık olamayacağım anlamına gelmez," dedi. "Yalnızdım çünkü herkes kaçıyordu. Ama Rosie bana bir şans verdi. İyilik görünüşten daha önemlidir." Hayvanlar birbirlerine baktılar ve başlarını salladılar.

Rosie, Felix'in yanına zıpladı. "Felix yağmurda hayatımı kurtardı," dedi. "O tanıdığım en iyi arkadaş. Ve o bir tilki." Hayvanlar Felix'in kehribar rengi gözlerindeki nazık bakışı ve yemeğini nasıl paylaştığını gördüler. Rosie'nin mutlu gülümsemesini gördüler. Tek tek onlar da gülümsemeye başladılar. "Belki yanılmışız," dedi sincap.

Ondan sonra orman farklı hissettirdi. Küçük hayvanlar artık Felix'ten kaçmıyorlardı. El sallayıp merhaba diyorlardı. Hatta bazıları güçlü bir arkadaşına ihtiyaç duyduklarında ondan yardım istiyorlardı. Felix bir daha asla yalnız kalmadı. O ve Rosie her hafta piknik yapıyorlardı ve kısa süre sonra başkaları da onlara katıldı. Orman kahkahalarla ve iyilikle doluydu.

Felix gerek dostluęun farklılıkları aşabileceęini öğrendi. O ve Rosie herkese en önemlisinin iyi kalpli olmak olduğunu gösterdiler. Orman hayvanları görünüşün ötesine bakmayı ve başkalarına bir şans vermeyi öğrendiler. Ve kabarık beyaz uçlu kuyruęu olan nazik tilki Felix, sonunda hep hayalini kurduęu arkadaşları buldu. Kalbi sevinle doluydu.

Yani eęer bir gn yemyeřil ormanı ziyaret ederseniz, piknik yapan bir tilki ve bir tavřan grebilirsiniz. Size el sallayıp yanlarına aęırırlar ve bir meyve ikram ederler. Ve iyilięin ve dostluęun en beklenmedik yerlerde byyebileceęini grrsnz. nk bir tilkinin en iyi arkadařı bir tavřan olabilir ve bir tavřanın en iyi arkadařı bir tilki olabilir. Son.